

MENIGHETSBLAD FOR BAKKE OG GYLAND

*Nr. 3 – 2021 – 57. årgang
Julenummer*

Ikke filosofenes Gud – men Gud som er nær!

Den kjente naturvitenskapsmannen og kristne filosofen Pascal skriver i sin dagbok om en hendelse som fikk stor betydning for han.

I nådens år 1654.

Mandag 23. november, den hellige pave og martyr Clemens og andre martyrs fest.

Fra omtrent halv elleve aften til omtrent en halv time etter midnatt.

Abrahams Gud, Isaks Gud, Jakobs Gud.

Ikke filosofenes og de lærdes Gud.

Visshet! Visshet! Følelse, Glede, fred.

Jesu-Kristi Gud.

Din Gud skal være min Gud (Ruth 1,16)

Hva var det Pascal oppdaget? Han oppdaget den store forskjellen det er på en gud som bare er inne i hodet til mennesker, og på Abrahams, Isaks og Jakobs Gud, som kommer inn i vår verden. Julenatt kommer Gud så nært at vi kan se Gud. Ta på han, hør stemmen, ja, se hvordan Gud er. Vi så en sårbar Gud, overlatt i menneskenes hender og omsorg. Julen er det sterkeste beviset på at vi ikke tror på en gud som bare er inne i hodene til filosofene og de lærde. «Ordet ble menneske, og vi så Hans herlighet,» skriver Johannes.

Det var også en annen viktig oppdagelse Pascal gjorde. Det stopper ikke med at Gud kommer nær, det handler også om en relasjon mellom Gud og oss. «Din Gud skal være min Gud.» Gud ble menneske for å nå helt inn til oss. Gjennom dåpen og troen på Jesus blir dette en virkelighet.

«Alle som tok imot ham, gav han rett til å bli Guds barn, de som tror på hans navn.» (Joh. 1.)

Da Pascal døde, fant de en lapp sydd inn i frakken hans. Her hadde han sydd inn det som var aller viktigst i livet. På den lappen stod ikke de viktigste formlene han hadde oppdaget, men der stod ordene han hadde skrevet ned etter opplevelsen.

Abrahams Gud, Isaks Gud, Jakobs Gud.

Ikke filosofenes og de lærdes Gud.

Visshet! Visshet! Følelse, Glede, fred.

Jesu-Kristi Gud.

Velsignet jul!

*Stein Reinertsen
Biskop i Agder og Telemark*

Dompap, hunn og hann

«Og Gud skapte [...] alle slags fugler med vinger. Og Gud så at det var godt.» (1. Mos 1, 21)

Tekst og foto: Eva Emsøy.

Dompapen hører til finkefamilien. Med sitt rosenrøde bryst er hannen lett å få øye på. Hunnen ligner hannen, men er lys gråbrun i brystet. På Sira kommer oftest dompapen litt utpå nyåret. Det korte, brede, kraftige nebbet med skarpe kanter, er velegnet til å ta skallet av solsikkefrø. Dompapen er monogam. I hekketida har jeg sett dompaphannen iherdig skrelle solsikkefrø for å gi innholdet til hunnen.

Når dompapen kommer, kan den ofte høres på lang avstand. Med sin korte, melodiske og myke plystretone,

«djuu – djuu - djuu», ca. en tostrøken d, nærmer den seg speidende fra høye trær litt etter litt foringsplassen. Særlig er spurvehauken en farlig fiende. Dompapens varslingstone er svært vakker, og det er som den ene tonen rommer både håp, glede og sorg. Jeg har også hørt hunndompapen fløyte den samme tonen, men da svakere enn hannen. På en fin, kald vintermorgen, når sola kommer over fjellet, er det som en sjelden, fin gave når man på foringsplassen får høre småpludring og mumlesang fra dompapen, den høres da lykkelig ut. Den utsier vekslende knirke- og gnisselyder blandet med myke, vakre fløytetoner.

Utgiver: Bakke og Gyland menighetsråd
Bladet deles ut til alle hjem og sendes utflyttere som vi får melding om.
Adresse-endring ordner kirkekontoret.

Red.komite: Jan Gustav Åtland (red.)
Kari Hunsbedt
John Olav Dankel
Eva Hennie Emsøy
Ingvild Tynning
Mari Hornbæk

Kontonr.: 3030 30 39178
Adresse: Flekkefjord kirkekontor
Anna Wahlsgt. 5
4400 Flekkefjord

Kirkeverge:
Stein Rafoss: Tlf. 481 17 999

FLEKKEFJORD KIRKEKONTOR:

Besøksadresse:

Paviljongen på Trellebakken.
Anna Wahlsgt 5, 4400 Flekkefjord
Tlf 38 32 88 20

Åpent: Tirsdag – fredag kl 10 – 14

Kirkens ansatte i Bakke og Gyland:

Sokneprest i Bakke og Gyland:
Tore Smeplass, tlf.: 95 98 71 60
Soknediakon:
Randi Margrethe Tønnessen Leiknes,
tlf. 93 06 65 67

Bakke:

Klokker: Gunhild Hjelleset Tlf. 90 55 89 46
Kirketjener: Lars Hjelleset Tlf. 95 02 55 27
Organist: Eva Emsøy Tlf. 98 87 87 95
Leder i menighetsrådet:
Gerd Hamre Tlf. 47 37 86 74

Gyland:

Klokker: Vikarer
Kirketjener: Arne Hjelleset Tlf. 97 09 62 32
Organist: Eva Emsøy Tlf. 98 87 87 95
Leder i menighetsrådet:
Rune Harbo Tlf. 99 49 98 40

Har du et dikt, et sitat eller et bibelord du er glad i, eller noe annet du tenker kunne stått i menighetsbladet, så ta kontakt med redaksjonen. Du kan ev. ringe/melde Jan Gustav Åtland på tlf. 4152 1077.

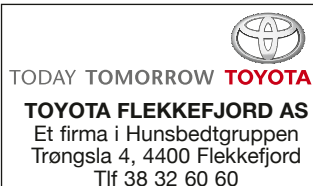

Agder linjerydding Gyland AS

Gylandsveien 251, 4436 Gyland
Tlf.: 911 32 786 - mailadr: jan.havard@linjerydding.no
facebook: Agder linjerydding Gyland

SIRA
TLF.: 38 37 51 53

**Bistår med omtanke
og verdighet**

Vakttelefon: 489 55 200
Eilif Sandvand Galdal

Egen utstilling av gravsteiner
til svært gunstige priser

www.listerbegravelse.no

Litt om det som skjer i Bakke

Noen møter kan bli strømmet til Facebook-sida «Bakke Bedehus». (Trykk liker «Bakke Bedehus» for å bli varslet om strømming).

- Det er søndagsskole i oddetallsuker på bedehuset. Alle barn og foreldre er velkommen!!!!
- 5-årsklubben. Tirsdager kl. 17-18 på Sira skole. Sang, bibelfortelling, aktivitet. Velkommen til alle som fyller 5 år i 2021.
- Småbarnstreff på bedehuset onsdager i oddetallsuker kl 10-12. Lek, sangstund, medbrakt lunch.
- Når det er Storsamling på Bedehuset, én søndag i måneden, er Søndagsskolen fra og med talen.
- InPuls har samlinger annenhver fredag. De har Volleyball onsdagene i partallsukene. Samling i Loftsstua på Bedehuset etterpå.
- Møter og andre samlinger for voksne på Bedehuset annonseres i Agder.
- ARKEN: Møter annonseres i Agder. Det er Søstermisjon første mandag i måneden.
- Se også Facebook-sidene: «Hva skjer på Sira?», «Bakke bedehus», «Bakke kirke», samt nettstedet <http://www.flekkefjord.kirken.no/>

Litt om det som skjer i Gyland

Noen møter kan bli strømmet til Facebooksida «Gyland Bedehus».

- Det er bestemt at normal møtetid i Gyland skal være kl 19:00.
- Barnekoret har øvelse oddetallsmandager kl 17:30 – 18:30.
- Det er søndagsskole på bedehuset samtidig med Go'søndag.
- Tesåklubben samles mandager i partallsuker på Tesaker bedehus og er for alle under 100(!) år.
- På søndager uten gudstjeneste er ALLE store og små velkommen på Go'søndag. Varer maks 1 time.
- Det er møter på bedehuset ved NLM og ImF torsdag oddetallsuker.
- Det er In*puls på onsdager i oddetallsuker kl 19 – 21, fra 7. klasse. Andakt, mat, sosialt samvær.
- Maksgjengen. Samlinger planlegges 31/1, 14/2, 28/2, 14/3, 28/3, 25/4 fra 18:30 til 19:30. Fra 2. klasse. «Pensjonering» av nåværende ledere er utfordrende.
- Ta kontakt med Kristine Skoland, tlf. 945 08 454 om du vil være med i samtalegruppe.
- Se annonser i «Agder», nettstedene www.gyland-bedehus.com, www.flekkefjord.kirken.no, Facebook-gruppa «Hva skjer i Gyland» og Facebook-sida «Gyland Bedehus» for mer info.

Og jeg så en ny himmel og en ny jord.
For den første himmel og den første jord
var borte, [...] Han skal tørke bort hver tåre fra
deres øyne og døden skal ikke være mer, heller ikke sorg
eller skrik eller smerte. For det som en gang var, er borte.» Åp 21, 1-4.

Ersdalsvannet. Foto: Eva Emsøy.

Om juletiden – og Rasmus Langhorn

Det lakker og lir mot solsnu

Dagene i landet vårt og i Bakkebygda vår blir stadig kortere og mørkere. Klokka er skrudd en time tilbake til vintertid, og juleforberedelser og juletanker har begynt å bre om seg. Fram mot tirsdag den 21. desember vil dagene kortes inn, før sola igjen “snur”. Solsnu er det gamle ordet for vintersolverv, og det er den korteste dagen i hele året. Heldigvis er nåtidens desember måned fylt med adventsstaker, adventstjerner, ulike typer julelys og mye annet som gjør mørketida litt lettere. Verre var det fra 1500-tallet av da forberedelser til julaften særlig handlet om å slutte fred med alle skapninger, også de underjordiske.

Julereia

Fordi julaften kom så nær opptil årets mørkeste og korteste dag, trodde folk at da hersket mørkets krefter. Vi må huske på at kristendommen bare hadde hersket i Norge i 500 år, og i folks tradisjon var både skrømt, underjordiske, troll og Oskoreia eller Julereia, som det også kaltes, en stor del av hverdagslivet. Julereia var et skremmende følge av illsinte og urolige sjeler, både vetter og småkriminelle, som ikke hadde fått sin plass verken i himmel eller helvete. Julereia stoppet opp ved ulike hus og tok til seg både juleøl og julemat, og nåde den stakkar som var utendørs i mørket når Julereia dro forbi. Han risikerte å bli dratt med på den ville ferden videre og forsvinne for alltid.

Historiefortellinger i mørketida

Jula er også en tid for både ettertanke og mimring, og disse artige historier om dansken Rasmus Peter Langhorn, som var sogneprest i Bakke og Gyland fra 1777-1788, skal igjen få komme fram i lyset. Ingen av Bakkeprestene har det gått så mange segner og herlige historier om som prest Langhorn. Han var virkelig en sterk og sta personlighet som det er verdt å bli litt kjent med.

Før han ble prest i Bakke og Gyland, var han skipsprest. Langhorn var noen år til sjøs, og han var innovent Kina minst to ganger i sitt liv. Slik langveisfaring var ikke hverdagslig kost for folk i Bakke og Gyland på den tiden, og flere av bygdefolket var skeptiske til presten. Bygdefolket hadde hørt snakk om en fryktelig lang tale som presten hadde holdt på en av reisene sine. Langhorn hadde skrevet en formanende preken på 70 sider som varte i mange timer, og det er ikke sikkert kirkefolket ønsket slik en lang tale i Bakke eller Gyland.

Hundemat og stridige hester

Rasmus Langhorn var liten av vekst, men var kjent for sin høye, klangfulle og gjennomtrengende stemme. Det ble sagt at prekenene fra talerstolen kunne høres langt ute på kirkegården. Langhorn forberedte seg alltid til gudstjeneste og skrev ned sine taler. En gang han skulle holde tale i kirka, hadde han lagt arket med talen sin i samme kurv som nistematen lå i. Uheldigvis hadde noen hunder fått tak i nistekurven og spist opp alt sammen, rubbel og bit – også talen! Presten var ikke sen om å rope ut til kirkefolket: “Denne gang gikk prediken i hundene, men kom igjen en annen gang”.

Lysekrone i Bakke kirke.

En annen gang fortaltes det at Langhorn var litt forkjølet og skulle snyte seg mens han stod på prekestolen. Da han dro opp lommeørkleet av lomma, fulgte kortstokken med slik at alle så den. Å spille kort var sett på som synd og skam, så bygdefolket ble overrasket. Men Langhorn var kjapp i replikken og ropte utover forsamlingen: “Således adspredtes Israels barn!” Så var det ikke mer med den saken.

Det sies også at en gang presten skulle til Gyland, så red han på en veldig sta hest for å komme dit. Han spurte om råd til hvordan å få hesten til å gå ordentlig, hos en mann som han møtte. Denne mannen visste nok råd, for han la en klut i varm tjære og la under hestehalen til den stakkars hesten. Da fikk hesten fart på seg sies det! Både prest og hest for gjennom prestesletta på Gyland i et fryktelig tempo. De frammøtte Gylendingene ropte til presten da han for forbi: “Skal du ikke stoppe og holde preken her i dag?” Langhorn ropte høyt tilbake “Det vil bero på hesten, det!”

Sogneprest Langhorn søkte sin avskjed fra sitt embete i Bakke og Gyland i 1788 etter personlige stridigheter og flyttet så til København hvor han levde resten av livet. Selv sa Langhorn at Bakkendingene og Gylendingene var en meget “stridbar” almue og at kallet var vanskelig. Så kan vi etterkommere være enige eller uenige i om vi er så stridbare, eller om det kanskje var presten som var sta og vanskelig....

Julekveld i stall og stue

Så tar vi med oss disse småhistorier fra en svunnen tid og leser dem i ro og mak, gjerne etter en av julens mange, deilige retter. I flere århundrer har bygdefolket i Bakke stort sett hatt de samme rettene på menyen i julehøytiden. Både grøt, salt pinnesteik, ribbe, lutfisk, lefser, julekaker, juleøl og mye mer har stått på mangt et bord i desember. Fellesnevneren for jula har vært store mengder både kraftig og smakfull mat, og søtsaker i alle former.

God jul til alle som en, og til presten Langhorn som har gitt oss litt lesestoff!

Elisabeth Bakke
Bakke, november 2021

Kilder:

- Dansk biografisk Lexikon X.Bind, Laale – Løvenørn
- Grannen, bind nr. 1
- Hendigar og skikkar frå Bakke kommune, etter Reinert Ersdal sine notater ved Tor Ersdal, 2010

Fotos:

Elisabeth Bakke. Lysekrone i Bakke kirke

Endelig Bedehusbasar!

Tekst og fote: Mari Hornbæk.

Det var en svært vellykket basar som gikk av stabelen på Gyland bedehus den 23. oktober. For første gang siden koronapandemien stengte landet, kunne basaren endelig arrangeres igjen. Og tross litt usikkerhet i kulissene, var det fullt hus, et bugnende gevinstbord og deilig servering. Rune

Harbo holdt en fin andakt med utgangspunkt i lignelsene fra Lukas 15, om Gud som leter og lengter etter oss. Det ble i løpet av kvelden, gjennom loddsalgene, samlet inn ca. kr 37 000 til videre drift av bedehuset.

Rune holdt andakt om at Gud lengter etter oss.

Et bugnende gevinstbord.

Trekningen er i gang.

Konfirmanter i Gyland 2022

Fra v. Martine Berntsen, Helene Mikkelsen, Anders Hovland, Ola Klungland, Tom Erik Kvinlaug Kongevold.
(Ikke til stede: Daniel Steinnes Garvik, Oda Huus, Oskar Fedjestad).

Foto: Agnar Klungland.

Høstmesse på Bakke bedehus

Tekst og foto: Ingvild Tynning.

Lørdag 6. november var det endelig tid for høstmesse på bedehuset igjen. Dette er en tradisjon til glede for både store og små på Sira, og mange både fra bygda og utenifra fant veien til bedehuset denne lørdagen.

I fjor måtte dessverre høstmessa, i likhet med de fleste arrangement, utgå på grunn av korona. Derfor var det til stor glede at vi i år igjen kunne møtes som normalt.

Høstmessa er en fin anledning til å møtes og slå av en prat med både kjente og ukjente. Og i år var det som alltid god stemning og mye liv. I gangen kunne man få kjøpt gode jule-

kaker, flotte håndlagde julegaver, strikkevarer og hånddreide treskåler med mer. Det var også salg av komper, kaffe og kaker til de som ville sitte og kose seg. Appell for dagen var ved Gordon Klungland.

I kjelleren på bedehuset var det juleverksted for barna, og her var det også full aktivitet hele dagen. Barna kunne velge mellom flere forskjellige ting å lage, og de fleste fikk nok unnagjort det meste av julegavene til sine kjære for i år.

Takk til komiteen for et flott og vel gjennomført arrangement. I alt kom det inn kr 45 800,- som er ny rekord.

Høstmesse med utrolig mange vinster.

En nyttig julegave til dem du bor sammen med?

Juleverksted for barna.

God mat hører med.

Sang og musikk for Ukraina

Tekst og fote: Mari Hornbæk.

Nils Asbjørn Åtland har arrangert innsamlingskonserter for KPK (Kristne pensjonerte konfirmanter) Ukraina siden 2008. Denne organisasjonen ble startet av Ivar Lyster etter en tur med konfirmanter til Ukraina i 2004, der de så det store behovet for hjelpearbeid. For Nils Asbjørn startet det hele med en dugnadstur han ble med på for å hjelpe til med ulikt snekkerarbeid, bl.a. for å bygge et barnehjem. Det var da allerede planlagt en konsert med Synnøve Aanensen til inntekt for Gyland bedehus, som nettopp var ferdig bygd. Etter turen til Ukraina, der de fikk se de store behovene for hjelp, ble det enighet om å dele pengene mellom bedehuset og Ukraina. Etter denne første konserten har alle pengene gått til KPK Ukraina. Alt arbeidet er dugnadsbasert og all støtten kommer fram til de som trenger den.

Hva er det som gjør at det kommer så mange folk og at konsertene er så stor suksess?

– De vet hva jeg står for, svarer Nils Asbjørn kort. Kona, Magda, legger til at de alltid legger konsertene i Guds hender. Hun er imponert over Nils Asbjørns tro på at Gud er med. Hun forteller om en gang strømmen ble borte like før konserten skulle starte. Likevel beholdt Nils Asbjørn roen, og de ba til Gud om hjelp. Strømmen kom tilbake og de kunne gjennomføre som planlagt.

Hva er drivkraften din for å holde på med dette?

– Jeg synes det veldig gøy! Det er gøy å treffe så mange folk, bli kjent med musikerne, og jeg vet at pengene kommer dit de skal da alt gjøres på dugnad. Det er dessuten mange som hjelper til.

Det er et ekte og stort engasjement hos Nils Asbjørn. Selv tror jeg det i seg selv gir suksess. Det at man virkelig tror på det man holder på med. Ingen penger forsvinner på veien. Det er kort vei fra giver til mottaker. Dugnadsånden lever i beste velgående.

Konsertene holdes oftest av lokale krefter, og det er helst i Country-sjangeren, forteller Nils Asbjørn. Under konsertene holdes det en kort andakt, og også flere som ikke tror så mye, har gitt positiv tilbakemelding på det. Et ord på veien, men ikke en lang preken. Det har vært arrangert stort sett to konserter i året siden oppstarten. Ett år ble det tre. I fjor ble det ingen pga. koronarestriksjoner, men nå er det planlagt konsert både i november (som har gått av stabelen allerede når dette kommer på trykk), og i januar. Den 29. januar 2022

kommer SuperTrouper band fra Flekkefjord for å spille ABBA-låter. Flere band har kommet gratis og andre har senket prisen betraktelig når de forstår at dette er felles dugnadsinnsats.

Når jeg lurer på om Magda, som kommer fra Ukraina, har vært med på å holde engasjementet varmt, kommer svaret fort. – Ja, helt klart. De traff hverandre via ei venninne av Magda, som

endte som tolk, da Magda ikke kunne engelsk. De skrev brev via «tolken» og ble veldig snart glad i hverandre. Da de giftet seg året etter, kunne de fortsatt ikke snakke samme språk. De var likevel helt sikre på at dette var Guds vilje og at de var ment for hverandre. Fellesskapet de delte fra starten, var i bønn. De holdt hender og ba sammen, gjerne flere ganger om dagen. Og det har de fortsatt med.

De utfyller hverandre i engasjementet for å hjelpe. Penger som kommer inn, deler de mellom menigheten der Magda vokste opp og KPK. Det meste distribueres ut fra barnehjemmet Nils Asbjørn var med å bygge i 2008. Barnehjemmet drives av en kristen familie. Det har kommet mange barn dit gjennom årene, og alle barna sier «Mamma» og

«Pappa» til ekteparet som startet det hele. På papiret er de dessuten adoptert av dem. Det er mange solskinnshistorier fra barnehjemmet. Barn som kom syke til barnehjemmet, har blitt flotte ungdommer. Flere har valgt å følge Jesus og å hjelpe andre igjen. Det motiverer til videre engasjement!

Mange i Ukraina har dessuten opplevd at det ikke var lov å samles i kirker og bedehus, under Sovjetunionen, og setter dermed desto mer pris på muligheten for kristent fellesskap nå. Menigheten blir som familie. Når noen er syke, møtes menigheten til faste og bønn. Store operasjoner kan koste en årslønn, og menigheten stiller opp med økonomisk støtte. Forholdene på sykehusene er ofte så dårlige at familie og venner må gjøre store deler av den jobben hjelpepleiere og sykepleiere gjør i Norge. Og menighetsfamilien stiller opp i fellesskap. Det er kjærlighet uten ord. Et praktisk evangelium. Og støtten fra konsertene og andre innsamlingsaksjoner, likedan. Guds kjærlighet i praksis, som kan være med å avlaste de som prøver å hjelpe med det lille de har. I Norge, hvor staten sørger for oss i mange situasjoner, har vi kanskje mistet en viktig verdi? Verdien av fellesskapet, av å stå sammen. Verdien i å kunne be om hjelp, eller ta imot hjelp når noen tilbyr. Det er godt å løfte blikket litt til andre deler av verden og ikke bare se behovene som vi kan fylle der, men også ta med oss lærdom hjem.

Magda og Nils Asbjørn med datter Anette.

Sjømann, ateist, emissær og bibelmann

Tekst og foto: Agnar Klungland.

Erling Kongevold i Gyland fyller 87 år like over nyttår. De fleste kjenner han som trofast mann på bedehus og i kirke, en mann som ikke skjuler sine meninger, han er direkte. Han er også en som evangeliserer i det stille.

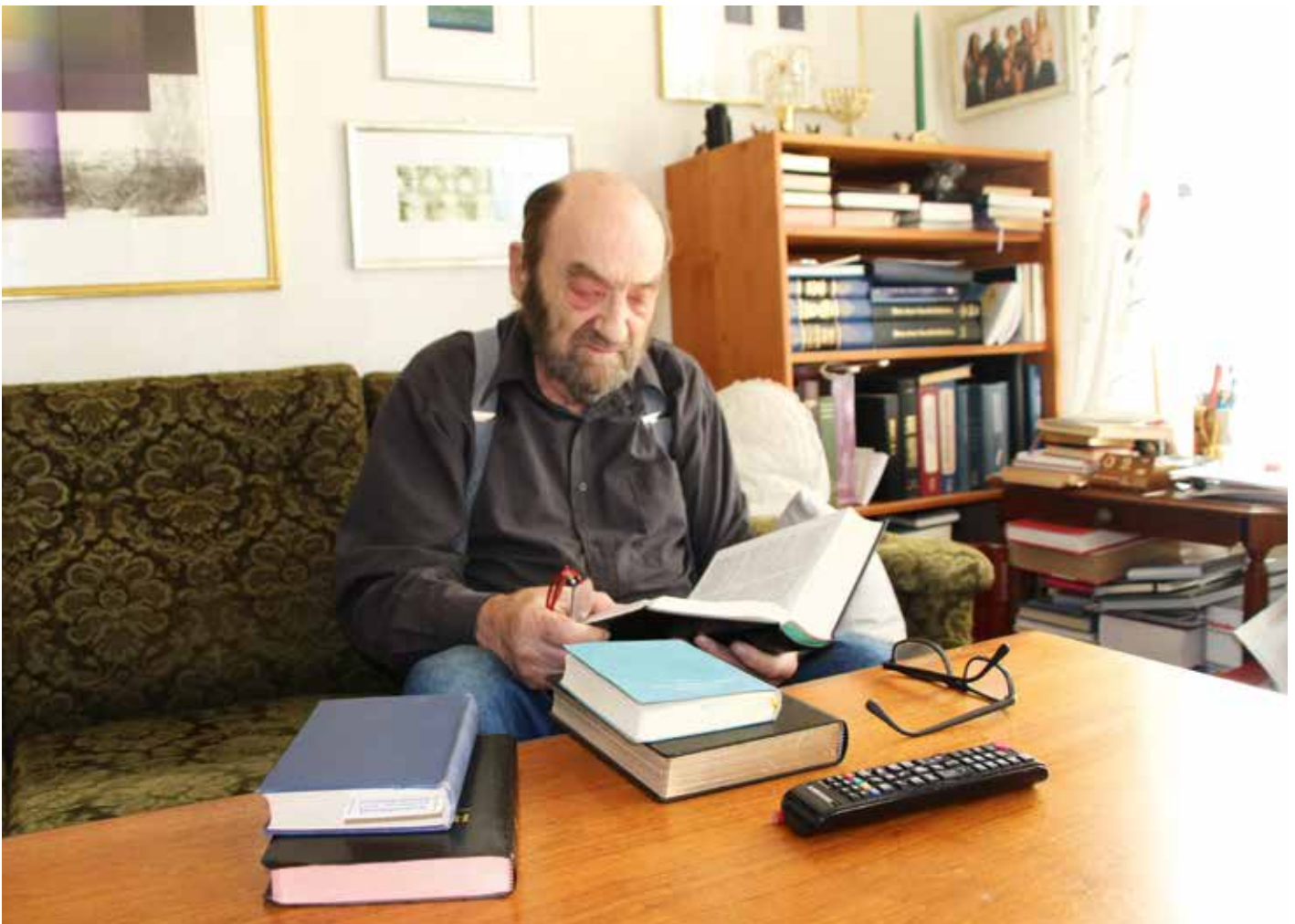
Denne artikkel er ikke en biografi, men gir litt innblikk i en som har innblikk i kristenliv utenfra, samtidig som han kjenner det innenfra.

– Jo, jeg gikk åpent ut som ung med at jeg var gudsfornekter. Å dra til sjøs var nokså vanlig for unge gutter i min tid. Men da jeg var ferdig med Marinen i 1959, gav jeg mitt liv til Gud. Ikke som noen impulshandling, men gjennomtenkt. Jeg var nok et bønneemne i familien. Jeg fikk kontakt med Christian Sporkland som var en humorfylt emissær i Vestlandske Indremisjonsforbund. Det ble et langt og godt kameratskap. Lars A. Nedland, som var baptist, var også venn av Christian. Vi hadde en god samtale preget av respekt, vennskap og åndelige verdier, forteller Erling.

Den opplevelsen satte sitt preg. Erling legger vekt på kristent fellesskap mer enn dogmer og dåpssyn. Han vakte litt oppsikt da han tidlig på 60-tallet fikk i gang en ungdomsmusikk der han spilte elektrisk gitar. Det var ikke «god latin» i alle bedehuskretser. Han kan kanskje ennå virke noe «brutal» i

enkelte uttalelser. Det er liten tvil om hva han mener, han har kort vei til å vise humor og komme med historier, men liker best å være konsentrert om det vesentlige, nemlig å vinne mennesker for Kristus.

Siden ble det bibelskole i Bergen der han roser Rolf Onarheim for klokt lederskap, beste dogmatikklærer han har kjent. Han gav god respons også på det som han ikke var enig i. På bibelskolen møtte han også Marit, som senere ble hans kone. Han hadde egentlig ikke tenkt å bli predikant. Han hadde erfaring som mekaniker, til og med på fly. Han har malt flotte malerier, og han tar gjerne på seg reparasjoner av veggklokker og børser. Med andre ord en fargerik og allsidig person. Han arbeidet på Øglænd sykkelfabrikk, og det var da han ble spurt om han kunne være litt bysekretær, som det het den gang, i Sandnes Indremisjon på Fredheim. Det ble ti års tjeneste der! Siden reiste han for Israelmisjonen til han ble pensjonist. I tillegg har han en kortere fartstid i Muhammedanermisjonen og Fly-misjonen. Særlig har sistnevnte satt spor. Ingen utgifter til lønn, startet med 28 kristne i én kirke i Etiopia. Nå er det 30 000 kristne i 100 kirker i Sør Etiopia! Fly-misjonen har vært et redskap for å bringe evangeliet til muslimer siden 1992, en ny måte å drive misjon på. I elleve år ble det benyttet fly med små krav til landingsplasser. I senere tid er helikopter tatt i bruk. Nye media som mobil og data brer seg

Erling Kongevold med noen av sine bibler. Den han leser i, er «Norsk Bibel 1870».

videre. Arbeidet har bidratt til en vekkelse blant stammer i Etiopia.

Men tilbake til yngre dager. Prost Skullerud er en mann som har betydd mye for Bakke og Gyland, også for Erling. Han husker ennå Skulleruds spørsmål da han ble kristen: Er det virkelig sant? Han klemte meg! Skullerud hadde god tone med de fleste på tvers av menigheter. Erling referer til baptist Lars Nilsen Gyland som sa: «Der må vel være gjerde mellom kirkesamfunn, men vi må kunne ta løft sammen og ikke ha glass-skår på toppen som vi kan skjære oss i. En dør er også god å ha innimellom.» Erling tror noe av samholdet som Gyland har den dag i dag, kan spores tilbake til Skullerud. Tillit, respekt og forståelse står sentralt på tvers av meninger.

– Som kristne kan vi ikke bare be om vekkelse og nærmest laste alt over på predikanten. Vi må ha åpen kirke og bedehusdør. Viktigst er likevel å «se» menneskene vi går med. Bedehusene har mistet litt av kontakten med folkedypet. Det var mer før. Vi må møte medmennesker med kameratskap, ikke vende noen ryggen. Jeg tror mye kan vinnes med å ha god kontakt og ikke komme med bibelord med en gang. Jeg har sett noe av dette i nær familie og blant mine kamerater f.eks. fra sjøen.

Han husker omgang med spanjoler og kan mye spansk ennå. Han minnes med glede da han som ung sjømann tok ansvaret for julefeiringen en julaften i åpent hav. Fra senere år huskes han som taler på 1. juledag på Betania i baptistmenigheten en årrekke.

Erling er ellers kjent for sin kunnskap i gresk, og han kan litt spansk ennå. Han har gitt flere innspill til bibeloversettere. De har innlemmet det meste i de ulike oversettelser. Han liker best *Norsk Bibel 1870*, den engelske *King James* og den svenske. Erling utdyper med eksempler. I Mt 6, 27 står: *Hvem av dere kan vel med all sin bekymring legge en eneste alen til sin livslengde*. Grunnteksten har et ord som burde vært oversatt med vekst, ikke alen. I Joh 1,12: *Men alle dem som tok imot ham, dem ga han rett til å bli Guds barn*. Ordet har mer med fullmakt å gjøre (sitat: Torrey Seland). Likeså nest sist vers i Åpenbaringen: *Se, jeg kommer snart*. Det er for svakt. Bedre oversettelse fra grunnteksten: *Se jeg kommer brått*. Jesu ord på korset: *Det er fullbrakt*, betyr også «Regningen er oppgjort», ordet dekkes fullt ut på spansk med komplett, det er altså ikke noe mer å legge til!

Slik kan Skriften gi et dypere innhold ved å gå til grunnteksten, noe Erling bruker mange timer på.

Det kunne skrives mye om Erling. Han har sine klare meninger om musikkstil, om talere, om menighetsliv og -praksis. Han frykter organisasjonene blir mer opptatt av stridsspørsmål og dermed glemmer det viktigste: Mennesker må vinnes for Gud. Ellers synes han det tas for lite hensyn til de som hører litt dårlig. Det blir for mye mumling f.eks. når det bes. Men det som er avgjørende, er vårt forhold til Gud, uavhengig av dogmer, skrevne og uskrevne regler. At mennesker søker tilflukt hos Gud, han som kan frelse. Det må holdes høyt.

Gyland barnekor

Tekst og foto: Mari Hornbæk.

Barnekoret har endelig startet opp igjen etter lang pause pga korona. Det var ca 20 barn på øvelsen, og de gleder seg til å synge i kirka på julaften. Det er tradisjon med en vitserunde på øvelsen, som ble gjennomført til latter fra salen. Når jeg spurte barna hvorfor de var med i koret, kom det mange gode svar: "Det er gøy å synge", "det gir glede", "det er fint å gjøre noe uten mamma og pappa", og "det gleder andre – når vi opptrer for folk". Det er plass til flere barn, så bli med, om du vil!

Timoteus

Av John Olav Dankel.

Medarbeideren Timoteus

Timoteus sitt liv er en spennende historie om hvordan en ung og usikker mann møter en åndelig mentor som gir ham veiledning inn i en ny og meningsfylt tjeneste. Apostelen Paulus engasjerte ham som en av sine nærmeste medarbeidere. Timoteus fikk mange spesielle og krevende oppdrag og ble til sist biskop i Efesos.

Trosformidlingen hjemme

Timoteus var en tredje-generasjons kristen (2.Tim.1,5). Han var sønn av en gresk far og ei jødisk kristen mor, som het Eunike. Hans mormor het Lois og var også kristen. Timoteus sin mor og mormor ga ham en god trosopplæring med vekt på kjennskap til skriftene i Det gamle testamentet og verdien av en oppriktig tro på Jesus.

Ektefødt barn i troen

Paulus kaller Timoteus for «mitt ektefødte barn i troen» (1.Tim. 1,2). Paulus kom til Timoteus sin hjemby Lystra på sin første misjonsreise. Sannsynligvis fikk Timoteus høre hans forkynnelse da, og den må ha betydd mye for ham. Da Paulus kom til Lystra under den andre misjonsreisen, møtte han Timoteus, som da ble kalt disippel. Folk i Lystra hadde bare godt å si om Timoteus. Paulus fikk tillit til Timoteus og han inviterte ham til å bli med ham videre som en nær medarbeider. Timoteus ble med. Samarbeidet deres førte til at menighetene de besøkte ble styrket i troen, og mange sluttet seg til menighetene.

Læring i menighetsutvikling

Hos Paulus lærte Timoteus å tenke strategisk, å be og å forkynne. Paulus ba for Timoteus med håndspåleggelse og Timoteus fikk en nådegave i tjenesten. Dette kunne kanskje være en nådegave til å forkynne, undervise eller lede. Paulus oppfordret ham til på ny å tenne sin nådegave med jevne mellomrom, for stadig å bevare frimodigheten i tjenesten.

Timoteus kunne lett bli motløs, men Paulus oppmuntret ham: «Gud ga oss ikke en ånd som gjør motløs, vi fikk Ånden som gir kraft, kjærlighet og visdom». (2.Tim.1,7)

Timoteus lærte å forkynne på torget. Han fikk se hvordan forkynnelsen kunne glede og oppmuntre dem som trodde, men også hvordan forkynnelsen kunne provosere folk til å reagere med forfølgelse. Hver ny opplevelse gjorde ham sterkere og mer moden.

I Tesselonika og Berøa ble det reaksjoner og forfølgelse. Paulus måtte dra derfra, men Silas og Timoteus ble igjen for å ta seg av de nyfrelste. Her fikk Timoteus bruk for sin kjennskap til skriftene. Nå måtte han formidle Bibelens budskap med egne ord.

I Korint samlet Paulus og Timoteus inn penger til støtte for menigheten i Jerusalem. Deretter reiste de til Jerusalem og overrakte gaven. Like etter ble Paulus arrestert, og i to år satt Paulus i fengsel, dels i Jerusalem, dels i Roma. Da var Timoteus i nærheten og ga ham sin støtte på forskjellige måter. Paulus nevner Timoteus i seks av brevene sine.

Timoteus blir biskop

Timoteus fulgte Paulus til Efesos. Senere ble Timoteus biskop i denne byen og fikk ansvar for lære og liv i menigheten. På denne tiden skrev Paulus to brev til ham: 1. og 2. Timoteusbrev. Det første ble skrevet i Makedonia, det andre i Roma, få år før Paulus led martyrdøden i år 64.

I Efesos ble det Timoteus sin tur til å være mentor for unge, eller å være åndelig far for sine «sønner i troen.» Å være Jesu disippel innebar også lidelse for Timoteus. Han led martyrdøden den 22. jan. i år 97 og ble gravlagt i Efesos.

Paulus var svært takknemlig for Timoteus: «Du har fulgt meg i lære og livsførsel, i holdning, tro, tålmodighet, kjærlighet, utholdenhet, og i forfølgelser og lidelser, slikt som jeg ble utsatt for i Antiokia, Ikonium og Lystra.» (2.Tim.3,10-11). Disse ordene blir stående som et strålende vitnesbyrd om en trofast, kristen personlighet.

Evangelisten Johannes skriver i 1. kapittel, versene 9 -12, om Jesus, som kom til verden:

Det sanne lys, som lyser for hvert menneske, kom nå til verden. Han var i verden, og verden er blitt til ved ham, men verden kjente ham ikke. Han kom til sitt eget, og hans egne tok ikke imot ham. Men alle som tok imot ham, dem ga han rett til å bli Guds barn, de som tror på hans navn.

Foto: Eva Emsøy.

Gullkonfirmanter i Bakke 2021

Foto: Eva Emsøy

Bak f.v.: Liv Bjelland Pedersen, Svein Konstali,
Siv Modalsli Sletten.
Foran f.v.: Marit Steen-Ottosen Ødegård,
Solveig Hansen Bakke.

Ikke med på bildet: Anne Lise Omland,
Tone Elisabeth Modalslid, Berit Nilsen.
Død: Hans Olav Tengelsen.

Gullkonfirmanter i Gyland 2020 og 2021

Foto: Agnar Klungland.

De var 6 konfirmanter i 1970 og 10 konfirmanter
i 1971. (Se menighetsbladets påskenummer)
På grunn av pandemien var det ingen
jubileumsmarkering i 2020.
Konfirmantene feiret jubileene på
Tjørsvågheimen.

Fra v. Odd Sveinung Djuphagen, (1971),
John Eivind Marstad, (1971),
Kjell Birger Øysæd (1970),
Reidun Eigeland (1970)
Rose Mariann Gyland (1971),
Reidun Olaug Sporkland (1971)

Gled deg til konsert med Nashville Sound i Bakke kirke

Menighetsrådet har gleden av å invitere til
julekonsert med Nashville Sound i Bakke
kirke. Her er det bare å komme for en hyggelig
fjorjulsopplevelse, og det vil i utgangspunktet
ikke bli noen begrensninger med tanke på
antall plasser.

Dette er tredje gang Nashville Sound har
julekonsert i Bakke kirke, og det er nå blitt en
fin tradisjon. Konserten vil være fredag den
10. desember klokka 19.00.

Billetter koster 200 kr, og alle inntekter fra
dette går til Mama Rachels barnehjem i
Manila. Kjøper man billetter på ticketmaster,
koster dette 220 kr pga nettagift.

Vel møtt til en hyggelig kveld med mye god
musikk!

Barnesider

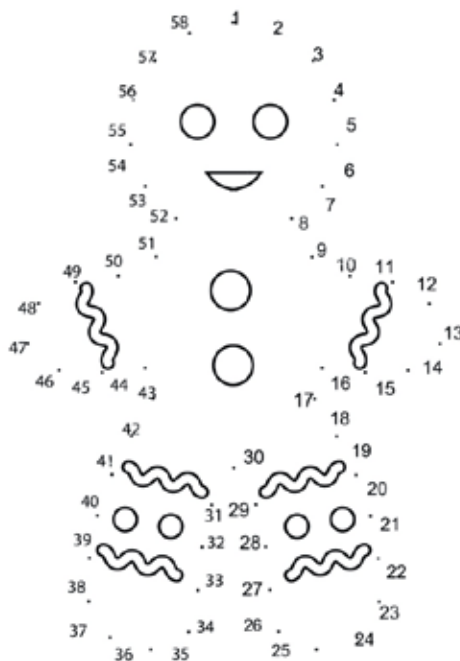
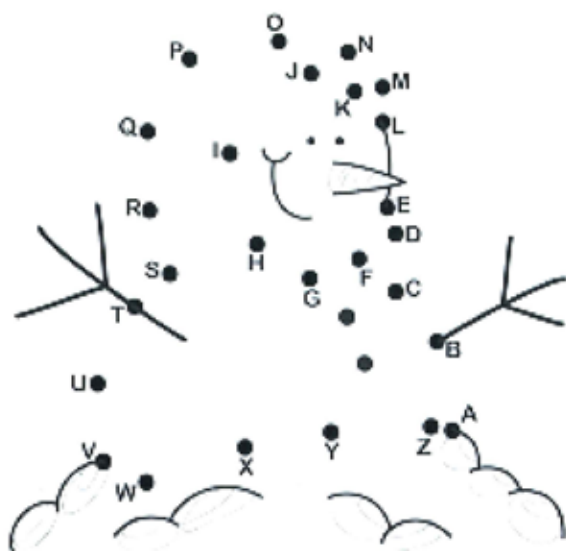
Laget av 6. klasse Gyland skole

Foran f.v.: Tønnes Emanuel Tesaker, Emilie Åtland Rekevik, Gloria Htora

Bak f.v.: Ingeborg Torsdatter Taxerås, Mia Jakobsen Waage, Linnea Eie Vatland, Ylva Moen Omeland.

Prikk til prikk

Krumkaker

4 stk. egg
200 g sukker
200 g smeltet smør
200 g hvetemel
0,5 ts malt kardemomme

Slik gjør du:

1. Pisk egg og sukker til eggedosis. Tilsett smeltet, avkjølt smør.
2. Vend forsiktig inn mel og kardemomme med en slikkepott. La røren svelle i ca. 15 minutter. Etter svelling kan røra bli litt for tykk. Tilsett eventuelt et par spiseskjeer vann og rør godt.
3. Legg en stor teskje røre på midten av et godt oppvarmet krumkakejern.
4. Stek krumkakene til de er gyllenbrune.
5. Rull krumkakene til kremmerhus. Legg krumkakene over en kopp dersom du ønsker å lage krumkakeskåler. Krumkaker oppbevares best i en kakeboks av metall.

Ønsker du flere krumkaker, er det best å lage røren i flere omganger, ettersom den kan bli vanskelig å jobbe med.

Server gjerne kremmerhus eller krumkakeskåler fylt med pisket krem og syltetøy eller friske bær.

Juledikt

*Det fineste med julen er historien om
hvordan det svakeste vinner over det sterkeste.*

I julefortellingen er jo et nyfødt barn sterkere enn den største statsmakt.

6. klasse anbefaler:

«**Snøsøsteren**» av Maja Lunde er en trist, koselig og spennende bok! Den handler om Julian sin jul, og den nye, mystiske vennen hans, Hedvig, og søsteren Juni, som var død.

«**Piken med svovelstikkene**» av H.C. Andersen er en veldig trist bok. Den handler om en fattig pike og en far som var alkoholiker. Hun måtte selge fyrstikker. Bestemoren tok henne med seg opp til himmelen.

«**Erik Alfreds juleverksted**» av Erik Alfred Tesaker er en bok med masse jule-opppfinnelser. Hvem vil vel ikke lage jule-opppfinnelser?

Noen gåter til juledesserten

ved Jan Gustav Åtland

1. To lange og mange korte. Va de 'kje for di små, så va der 'kje te gå.
2. De røde stikke de svart i fua så de boble.
3. Hva er det ei mus kan rulle ned bakken, men tolv hester kan ikke dra det opp igjen?
4. Hva er det som går på hodet når du setter det på beina?
5. Hva er det som står stille samtidig som det går oppover og nedover.
6. Hvor finner du alltid lykken?
7. Ikke ute og ikke inne og ikke under bar himmel.
8. Hva er det som blir større jo mer du tar av det?
9. Til sist en gammel en: Ute i lunden blev jeg funden der min moder tabte mig. Av kjød og blod er jeg opprunden, men det findes ei i mig. Skarpe kniver har mig skaaret. Høie herrer har jeg kaaret. Hvem er jeg?

Svar: 1. Stigen (eller brua). 2. Flammen som slinker under gryta i grua. 3. Garnnøstet. 4. Hesten går på hodet på sømmene i skoen. 5. Trappa. 6. I ordlista. 7. Dørbladet. 8. Hullet. 9. Fjærpennen.

En av menighetsbladets lesere har sendt oss dette diktet:

I Jesu Hender

Av Haldis Reigstad

Legg det alt i Jesu hender
det du går og strever med.
Angsten han til trygghet vender,
gir ditt trette hjerte fred.

Legg det alt i Jesu hender
når det mørkner for din fot.
Lys og kraft han sine sender,
fyller deg på nytt med mot.

Legg det alt i Jesu hender
når du helt alene står.
Sviker alle dine venner
Jesus ved din side går.

Legg det alt i Jesu hender
når du ingen utvei ser.
Veien du skal gå Han kjenner.
I Hans hånd du tegnet er.

Alt Han tar i sine hender,
alt som du til Ham vil gi.
Og når siste bud Han sender
har du endt din kamp og strid.

Redaksjonen tar gjerne imot flere dikt, sitater, bibelord eller annet som kan være til hjelp og oppmuntring for bladets lesere.

Femårsklubben på Sira

Tekst og foto: Ingvild Tynning.

Hver tirsdag skjer det noe gøy for femåringene på Sira. Da er det nemlig tid for Femårsklubben. Her møtes de klokka fem på ettermiddagen, og blir tatt varmt imot av de to lederne, Hilde Rekevik og Ingunn Hunsbedt Ersdal.

Samlingene starter med lystenning, sang og opprop, før barna får høre en fortelling om Jesus. Etterpå er det tid for å lage noe som har med dagens fortelling å gjøre. På denne samlingen fikk barna høre om når Jesus stiller stormen, og etterpå skulle de male regnbue. Barna synes det er stor stas å få kjenne på følelsen av å være i et klasserom og få en forsmak på det å være på skolen.

De to lederne har begge lang erfaring med å formidle til små barn, og det merkes. De er flinke til å engasjere barna i fortellingen, og til å få alle med i dagens aktivitet. Barna koser seg, og tiden går fort. Plutselig er det på tide å stå i ring for å synge avslutningssangen og be velsignelsen, før de løper ut til mamma eller pappa og viser hva de har laget denne gangen. Etter en liten intervjurunde om hva de pleier å gjøre på Femårsklubben, og hva de synes er gøy der, hadde barna dette å si om opplegget:

«Det jeg liker best er å lage ting. Og så er det gøy å være på skolen.»

«De voksne pleier å fortelle om Jesus. Det er gøy å lage ting og tegne.»

«De voksne pleier alltid å tenne lys og si 'velkommen til Femårsklubben', og så pleier vi å lage noe. Vi har laget bøker, båt og bilde»

«Vi skriver og tegner. Vi må sitte framme, det er gøy. Da snakker en voksen og vi må høre og sitte stille.»

«De voksne forteller om Jesus. Jeg elsker når vi kan skrive bokstaver.»

Noe alle tolv i dette kullet også var helt enige om, er at de gleder seg til samlingene i femårsklubben.

Femårsklubben har mange, spennende aktiviteter.

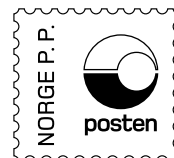
Ivrige malere i Femårsklubben.

Alle får sitt navn på tavla.

"Og så er det gøy å være på skolen".

Returadresse:
Flekkefjord kirkekontor
Anna Wahls gate 5
4400 Flekkefjord

SØNDAG ER KIRKEDAG

MØTEPLAN BAKKE

DESEMBER

01 Bønne-/ vitnemøte	2000
04 Julebord	1900
05 Gudstjeneste Lysmesse	1700
07 Bønne-/ vitnemøte	2000
10 Julebord-inpuls	
14 Bønne-/ vitnemøte	2000
19 Gudstjeneste	1100
21 Bønne-/ vitnemøte	2000
24 Gudstjeneste	1500
26 Gudstjeneste	1300
31 Gudstjeneste	2300

JANUAR

04 Bønne-/ Vitnemøte	2000
05 Møte - Lekmannsmisjonen	1930
06 Møte - Lekmannsmisjonen	1930
07 Inpuls	
09 Møte - NMS	1900
09 Søndagsskole	1100
11 Bønne-/ Vitnemøte	2000
14 Møte - Indre Sjø	1930
16 Møte - Indre Sjø	1100
16 Gudstjeneste	1100
18 Bønne-/Vitnemøte	2000
21 Inpuls	
23 Storsamling	1100
23 Søndagsskole	1100
25 Nattverdmøte	1930
30 Gudstjeneste	1700

FEBRUAR

01 Bønne-/ Vitnemøte	2000
04 Inpuls	18/20
06 Søndagsskole	1100
06 Møte - Indremisjonen	1900
08 Bønne-/ Vitnemøte	2000
09 Møteuke - Inpuls	
10 Møteuke - Inpuls	
11 Møteuke - Inpuls	
12 Møteuke - Inpuls	
13 Møteuke - Inpuls	
13 Gudstjeneste	1100
15 Bønne-/ Vitnemøte	2000
16 Møte - NLM	1930
17 Møte - NLM	1930
18 Inpuls	18/20
19 Møte - NLM	1900
20 Søndagsskole	1100
20 Møte - NLM	1900
22 Bønne-/ Vitnemøte	2000
25 Årsmøte-Indremisjonen	1900
27 Gudstjeneste	1700
27 Møte - Indremisjonen	1900

MARS

01 Bønne-/Vitnemøte	2000
02 Møteuke - Indremisjonen	
03 Møteuke - Indremisjonen	

04 Møteuke - Indremisjonen	
04 Inpuls	2000
05 Møteuke - Indremisjonen	1900
06 Storsamling	1100
06 Søndagsskole	1100
08 Nattverdmøte	1930
13 Møte - NLM	
13 Gudstjeneste	1100
15 Bønne-/ Vitnemøte	2000
18 Inpuls	18/20
19 Bedehusbasaren	1300
20 Møte - NLM	1900
20 Søndagsskole	1100
22 Bønne-/ Vitnemøte	2000
27 Møte - Indremisjonen	1100
27 Gudstjeneste	1700
29 Bønne-/ Vitnemøte	2000

APRIL

01 Inpuls	1700
03 Storsamling	1100
03 Søndagsskole	1100
05 Bønne-/ Vitnemøte	2000
08 Lys Over Land	1930
09 Lys Over Land	1900
10 Lys Over Land	1900
12 Bønne-/ Vitnemøte	2000
14 Nattverdmøte	1100
14 Gudstjeneste	1900
17 Påskemøte	1100
17 Gudstjeneste	1700
19 Bønne-/ Vitnemøte	2000
23 Unge Voksne	1900
24 Møte - Indremisjonen	1900
24 Gudstjeneste	1700
26 Bønne-/ Vitnemøte	2000
29 Inpuls	18/20

MØTEPLAN GYLAND

DESEMBER:

01 Møte Betania kl 19	
03 In*Puls kl 19 (Julebord)	
05 Gudstjeneste kl 11	
07 Bønn- og Vitnemøte IMF	
09 Møte NLM kl 19	
15 Møte Betania kl 19	
19 Gudstj. lysmesse kl 17	
24 Gudstjeneste kl 16:30	
25 Høytidsmøte Bapt kl 12	
26 Gudstjeneste kl 11	

JANUAR:

01 Gudstj. kapellet kl 17	
05 In*Puls	
06-09 Møte NLL	
12 Betania	
15 Møte IMF - Steinar Malmin	
16 Gudstj. kapellet kl 17	
18 Nattverdmøte NLM	
19 In*Puls	
20 Møte IMF	
23 Go*Søndag IMF	
26 Betania	
29 Ukrainakonsert	
30 Gudstj. kapellet kl 11	

FEBRUAR

02 In*Puls	
03 Møte NLM	
06 Go*Søndag Bapt	
09 Betania	
13 Gudstjeneste kl 17	

15 Bønn og Vitnemøte	
16 In*Puls	
17 Årsmøte IMF/NLL	
20 Go*Søndag NLM	
23 Betania	
27 Gudstjeneste kl 11	

MARS

01 Årsmøte Bedehuset	
02 In*Puls	
03 Møte NLM	
06 Go*Søndag IMF	
07 Kalendermøte 19:30	
09 Betania	
13 Gudstjeneste kl 17	
15 Bønn og Vitnemøte	
16 In*Puls	
17 Møte IMF	
20 Go*Søndag Bapt	
23 Betania	
27 Gudstjeneste kl 11	
30 In*Puls	
31 Møte NLM	

APRIL

03 Go*Søndag NLM	
06 Betania	
14 Gudstjeneste kl 17	
15 Nattverdmøte IMF	
17 Gudstjeneste kl 11	
20 Betania	
24 Gudstjeneste kl 11	
27 In*Puls	
28 Møte IMF	

Slekt skal følge slekters gang

Vennligst gi beskjed om noe er glemt, så blir det tatt med i neste nr.

Døpte Gyland

29.08.2021	Linnéa Myhre Øysæd
10.10.2021	Severin Nedrejord Berntsen (Kvinesdal kirke)

Døde Gyland

07.09.2021	Signe Gyland
19.09.2021	Leiv Oddvin Gyland

Døpte Bakke

24.10.2021	Caspian Kongevold
24.10.2021	Linus Pedersen Svege

Døde Bakke

06.10.2021	Ingolf Andreas Ersdal
27.10.2021	Torvald Pedersen

